

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **N. W. F. N. N.,**
státní příslušnost Irácká republika
t. č. v Pobytovém středisku Havířov, 735 64 Havířov – Dolní Suchá,
Na Kopci 5

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2020 č. j. OAM-136/ZA-ZA11-K09-2020, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2020 č. j. OAM-136/ZA-ZA11-K09-2020, jímž bylo rozhodnuto, že její žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.
2. Žalobkyně vyjmenovala ustanovení správního řádu a zákona o azylu, která dle jejího názoru žalovaný porušil, konkrétně označila ust. § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4 a § 52 správního řádu a dále § 23c zákona o azylu. Dále konstatovala, že poskytla žalovanému veškeré potřebné údaje k žádosti, sdělila, že má dlouhodobé problémy s bývalým manželem, který jí vyhrožoval zabitím a obává se bezpečnostní situace v zemi původu. Uvedla, že si je vědoma, že jde o její opakovanou žádost, nicméně je přesvědčená, že správní orgán nepostupoval v souladu se shora citovanými ustanoveními. Konstatovala dále, že v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu je podstatné, aby správní orgán dostal povinnosti dle § 4 odst. 2 správního řádu, a tedy ve všech fázích poskytl účastníkům kompletní poučení o jejich právech a povinnostech, aby tito po celou dobu byli obeznámeni s jasnými výsledky svých kroků. Namítala, že žalovaný pochybil, neboť se v průběhu posuzovaného řízení odmítl jakkoliv zabývat aktuální situací v zemi původu, a to především ve vztahu k ochraně osob, které jsou pod stupňujícími útoky soukromých osob. V důsledku toho porušil citovaná ustanovení. Současně je zde riziko porušení mezinárodních závazků ze strany České republiky, neboť jí hrozí návrat do země původu, kde je ohrožena na životě. Může dojít k pokračování pronásledování ze strany bývalého manžela. V případě návratu se tak hrozba nebezpečí vážné újmy stane reálnou. Rovněž hrozí zhoršení jejího zdravotního stavu. Uvedla, že podstoupila gynekologickou operaci a je nutné, aby docházela na pravidelné gynekologické prohlídky.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že žalobkyně byla řádně poučena o svých právech a povinnostech, a to tak, že převzala poučení ve výzvě k poskytnutí údajů. Na této listině stvrdila, že převzala poučení žadatele o mezinárodní ochranu. Žalobkyně byla řádně informována o všech skutečnostech, jaká má práva a povinnosti, že musí uvádět veškeré informace rozhodné k její žádosti, také byla obeznámena, že v každém azylovém řízení má možnost kontaktovat právní pomoc či si na vlastní náklady zajistit právní pomoc a tlumočníka. Žalovaný poznamenal, že není jeho úkolem poučovat žadatelku o azyl, jaké rozhodné skutečnosti má uvádět, aby bylo její žádosti vyhověno. Žalobní námitka, že jí žalovaný neposkytl kompletní poučení o jejich právech a povinnostech, není důvodná. Žalovaný dále uvedl, že v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu byla žalobkyni dne 27. 5. 2020 dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí seznámit se se všemi informacemi, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobkyně však této možnosti nevyužila, žádné další podklady nenavrhla, a ani proti zdrojům informací nevznesla námitky. Již v předchozím řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, které bylo vedeno pod č. j. OAM-437/ZA-ZA11-2018 žalobkyně jako důvody žádosti uvedla obavu z jednání manžela a bezpečnostní situaci v Iráku. Tato okolnost byla velmi pečlivě posouzena. Proti rozhodnutí správního orgánu žalobkyně podala 28. 3. 2019 žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Řízení bylo

usnesením č. j. 43 Az 4/2019-41 ze dne 25. 6. 2019 zastaveno. Žalobkyně opustila svévolně Pobytové středisko v Kostelci a její pobyt nebyl znám. Po posouzení důvodů uvedených žalobkyní v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalovaný konstatoval, že žalobkyně uvádí naprosto stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se do Iráku opětovně vrátit, jako uváděla v průběhu předchozího správního řízení. Žalovaný dále uvedl, že na základě informací o zemi původu žalobkyně, nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost o mezinárodní ochranu k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Co se týká bezpečnostní situace a Iráku a jejího posouzení, dospěl žalovaný ke stejnému závěru jako Nejvyšší správní soud v rozsudku z 30. 4. 2020 č. j. 2 Azs 368/2018.

4. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě nevyjádřila a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělila.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 s.ř.s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správního spisu vyplývá, že dne 12. 2. 2020 podala žalobkyně opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti žalobkyně sdělila, že je irácké státní příslušnosti, kurdské národnosti, místem jejího narození je město Kirkúk v Iráku. Nemá žádné politické přesvědčení. Hlásí se k sunnitskému islámu. Nikdy nebyla členkou žádné politické strany či organizace, ani se politicky nijak neangažovala. Je rozvedená. Bývalý manžel v současné době žije v Iráku. Od roku 2017 neudržují kontakt. Rozvod proběhl v Iráku bez její přítomnosti, pouze prostřednictvím zmocněného zástupce. Dcera žije v Dánsku, syn v Iráku. Před odjezdem z vlasti žila v Kirkúku, kde bydlela v pronajatém bytě spolu s manželem. Do České republiky přicestovala na základě českého víza dne 5. 6. 2017. V ČR strávila po svém příjezdu 4 dny a poté odjela do Německa, kde žila 1 rok. 22. 5. 2018 byla transferována do České republiky, kde požádala o mezinárodní ochranu. Mezinárodní ochrana jí však nebyla udělena. Zklamaná odjela do Německa, kde pobývala až do 27. 1. 2020, kdy ji v rámci dublinského řízení transferovali zpět do České republiky. Svou totožnost v průběhu správního řízení žalobkyně prokázala cestovním dokladem Irácké republiky platným do 13. 6. 2024.
7. Součástí správního spisu je i dokumentace ohledně předchozí žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu, kterou podala 22. 5. 2018. Správní řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-437/ZA-ZA11-2018. První žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně odůvodnila tvrzením, že se cítí být ohrožena ze strany bývalého manžela, který jí během společného pobytu v Německu sdělil, že má jinou ženu a vrátil se do Iráku. Sebral jí cestovní pas a vyhrožoval jí, že pokud se vrátí do Iráku, tak ji zabije. Zmínila i obavy z války. Správní orgán rozhodnutím ze dne 11. 3. 2019, které nabylo právní moci 19. 3. 2019, č. j. OAM-437/ZA-ZA11-2018 žalobkyni neudělil žádnou z forem mezinárodní ochrany. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu ke

Krajskému soudu v Hradci Králové, který řízení zastavil usnesením č. j. 43 Az 4/2019-41 ze dne 25. 6. 2019, které nabylo právní moci 8. 7. 2019.

8. Součástí správního spisu jsou dále informace, které žalovaný shromáždil v průběhu posuzovaného správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv Iráku. Konkrétně žalovaný vycházel z Informace OAMP – Situace v zemi – politická a bezpečnostní situace, vnitřně vysídlené osoby, návraty, současný vývoj, ze dne 1. 6. 2018, Informace OAMP: Situace etnických a náboženských menšin, Bezpečnostní situace, návraty, ze dne 18. 3. 2019, Informace MZV ČR č. j. 103719-6/2020-LPTP ze dne 11. 3. 2020, č. j. MV-19947-1/OAM-2020, Informace MZV ČR č. j. 1103722-7/2020-LPTP, ze dne 12. 3. 2020, č. j. MV-19947-2/OAM-2020.
9. Ze správního spisu se dále podává, že dne 27. 5. 2020 v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu byla žalobkyni dána možnost v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Na otázku správního orgánu, zda se chce seznámit s obsahem citovaných podkladů pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim, žalobkyně odpověděla záporně. Současně nechtěla navrhnout doplnění podkladů pro rozhodnutí. Na otázku, zda chce uvést ještě nějaké skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení její žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobkyně odpověděla „ne, nemám nic nového“. Z protokolu o seznámení s podklady plyne, že seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany bylo na žádost žalobkyně provedeno v jazyce arabském dne 27. 5. 2020. Protokol obsahuje výčet všech podkladů pro vydání rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany. Protokol je podepsán žalobkyní.
10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
11. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
12. Krajský soud předně poukazuje na to, že z ust. § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu se neprovádí pohovor, byla-li podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany (jako je tomu v daném případě); v takovém případě ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem. Z obsahu spisu je zřejmé, že takto žalovaný postupoval, žalobkyni umožnil sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jak vyplývá z výše citovaného obsahu správního spisu, konkrétně z poskytnutí údajů k podané žádosti ze dne 20. 2. 2020 za přítomnosti tlumočníka. Dále je třeba zdůraznit, že žalovaný umožnil žalobkyni, aby se se všemi podklady seznámila, vyjádřila se k nim, poučil ji o jejím právu navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití, příp. aby uvedla jakékoli nové skutečnosti nebo informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení její žádosti. Jak plyne z výše citovaného protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 27. 5. 2020, kterýžto úkon byl proveden na žádost žalobkyně v jazyce arabském,

žalobkyně této možnosti nevyužila, nechtěla se seznámit s obsahem podkladů pro vydání rozhodnutí, ani se k nim vyjádřit, nežádala jejich doplnění a rovněž neuvedla žádné další skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení její žádosti. Za tohoto stavu soud považuje námitku žalobkyně, že se jí nedostalo kompletního poučení o jejích právech a povinnostech, za nedůvodnou. K namítanému porušení § 4 odst. 2 správního řádu žalovaným nedošlo. Co se týká námitky žalobkyně, že dle § 4 odst. 2 správního řádu je povinností žalovaného, aby účastníci byli po celou dobu seznámeni s jasnými následky svých kroků, krajský soud uvádí, že nic takového z citovaného § 4 odst. 2 správního řádu neplyne. Ani z této obecné námitky nelze seznat, co má žalobkyně na mysli, pokud tvrdí, že měla být po celou dobu řízení obeznámena s jasnými následky svých kroků. Tuto svou výhradu žalobkyně v žalobě blíže nerozvedla. K tomu soud doplňuje, že nebylo povinností žalovaného zabývat se celou řadou dalších otázek a konsekvencí tvrzení žalobkyně.

13. Co se týče skutkových zjištění žalovaného v napadeném rozhodnutí, z žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany, z obsahu správního spisu, z řízení ve věci předchozí žádosti o mezinárodní ochranu, krajský soud činí na tomto místě závěr, že tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu a v podrobnostech na ně odkazuje. Po porovnání tvrzení žalobkyně v rámci řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu a jejích tvrzení v posuzované věci, soud přisvědčil žalovanému v tom, že žalobkyně uvedla naprosto stejné motivy neochoty vrátit se do Iráku, jako uváděla v průběhu správního řízení o její předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. obavu z bývalého manžela. Soud dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav dostatečně, za tím účelem si opatřil dostatek podkladů, umožnil žalobkyni uvést veškeré důvody, které ji vedly k podání opakované žádosti, shromáždil rovněž aktuální zprávy o zemi původu. Všechny získané podklady žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednil a z odůvodnění je zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při posuzování podkladů pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl. Tyto úvahy jsou přezkoumatelným způsobem uvedeny v napadeném rozhodnutí. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že v posuzované věci nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné hodnocení žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany a jejích obav z návratu do země původu a které by vyžadovaly nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v její věci. Soud také sdílí názor žalovaného, že z informací o zemi původu, které mu posloužily jako podklady pro vydání rozhodnutí, nevyplynula žádná změna okolností, ke které by byl žalovaný z úřední povinnosti vázán přihlídnout s ohledem na uváděné odůvodnění žádosti. Aktuální situaci v zemi původu žalovaný porovnal se situací, která v Iráku panovala v době podání první žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu. Krajský soud uzavírá, že napadené rozhodnutí obsahuje zdůvodněné závěry o tom, že žalobkyně neuvedla žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany a že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Tyto závěry nacházejí oporu ve správním spisu. Co se týká tvrzení žalobkyně ohledně hrozby údajného zhoršení zdravotního stavu s tím, že podstoupila gynekologickou operaci a je nutné, aby docházela na pravidelné gynekologické prohlídky, soud uvádí, že se jedná o účelové tvrzení žalobkyně, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně byla poučena o možnosti zajistit si

lékařské vyšetření, jak se podává z listiny o poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu z 20. 2. 2020, konkrétně pak z bodu 23, který obsahuje poučení o tom, že v souladu s ust. § 10 odst. 5 zákona o azylu má žalobkyně možnost zajistit si lékařské vyšetření, zaměřené na zjištění známek pronásledování nebo vážné újmy, jehož výsledky budou využity jako podklad pro rozhodnutí ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Tohoto poučení se jí dostalo právě v souvislosti se zmiňovanou gynekologickou operací, přičemž ze spisu se rovněž podává, že žalobkyně žádné takové podklady správnímu orgánu nedodala, naopak výslovně uvedla, že nemoc ji nijak neomezuje, jen ji občas bolí břicho, žádné léky nebere a nebyly jí ani předepsány, jiné zdravotní problémy nemá. V rámci úkonu seznámení s podklady pro rozhodnutí, žalobkyně ke svému zdravotnímu stavu rovněž nic dalšího neuvedla a nedodala, jak bylo již výše konstatováno.

14. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná žalobkyní na území ČR byla správně shledána nepřijatelnou. Za daného stavu pak dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.
15. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
16. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 26.08.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková

samosoudkyně